

“मीठे बच्चे- तिमीलाई श्रीमत मिलेको छ- आत्म-अभिमानि बनेर बाबालाई याद गर, कुनै पनि कुरामा तिमीले विवाद गर्नु हुँदैन।”

प्रश्न:- बुद्धियोग स्वच्छ बनेर बाबासँग लाग्न सकोस्, त्यसको युक्ति कुनचाहिँ रचिएको छ?

उत्तर:- ७ दिनको भट्ठी। कोही पनि नयाँ आउँदा उसलाई ७ दिनको लागि भट्ठीमा बसाऊ जसले गर्दा बुद्धिको किचडा निस्कियोस् र गुप्त बाबा, गुप्त पढाइ र गुप्त वर्सालाई पहिचान गर्न सकोस्। यदि यतिकै बस्यो भने अलमलिन्छ, केही पनि बुझ्ने छैन।

गीत:- जाग सजनियां जाग...।

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले अरूलाई ज्ञानी बनाउनको लागि यस्ता-यस्ता गीतहरू जुन छन् ती सुनाएर फेरि त्यसको अर्थ निकाल्नुपर्छ अनि वाणी खुल्छ। थाहा हुन्छ कहाँसम्म सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यको ज्ञान बुद्धिमा छ। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा त माथिदेखि लिएर मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूलवतनको आदि मध्य अन्त्यको सारा रहस्य मानौं चम्किन्छ। बाबाको पासमा पनि यो ज्ञान छ जुन तिमीलाई सुनाउनु हुन्छ। यो हो एकदमै नयाँ ज्ञान। शास्त्र आदिमा नाम छन् तर ती नाम लियो भने अलमलिन्छन्, विवाद गर्न थाल्छन्। यहाँ त बिल्कुल सहज तरिकाले सम्झाउनु हुन्छ- भगवानुवाच, मलाई याद गर, म नै पतित-पावन हँ। कहिल्यै पनि कृष्णलाई वा ब्रह्मा, विष्णु, शंकर आदिलाई पतित-पावन भन्न मिल्दैन। सूक्ष्मवतन वासीलाई पनि तिमी पतित-पावन भन्दैनौं भने स्थूलवतनका मनुष्यहरू पतित-पावन कसरी हुन सक्छन्? यो ज्ञान पनि तिम्रो बुद्धिमा छ। शास्त्रहरूको बारेमा बढी विवाद गर्नु राम्रो होइन। धेरै वाद-विवाद हुन थाल्छ। एक-अर्कालाई लठ्ठीले पनि हिकोउन थाल्छन्। तिमीलाई त धेरै सजिलोसँग सम्झाइन्छ। शास्त्रहरूको बारेमा अतिमा जानु छैन। मूल कुरा हो नै आत्म-अभिमानि बन्ने। आफूलाई आत्मा सम्झनु छ र बाबालाई याद गर्नु छ। यो श्रीमत हो मुख्य। बाँकी त हो बिस्तार। बीज कति सानो छ, बाँकी वृक्षको बिस्तार छ। जसरी बीजमा सारा ज्ञान समाहित हुन्छ, त्यसैगरी यो सारा ज्ञान पनि बीजमा समाहित छ। तिम्रो बुद्धिमा बीज र वृक्ष आएको छ। जसरी तिमीले जानेका छौ, त्यसैगरी अरु कसैले जानेका छैनन्। वृक्षको आयु नै लामो लेखिदिएका छन्। बाबा बसेर बीज र वृक्ष वा ड्रामा चक्रको रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। तिमी हो स्वदर्शन चक्रधारी। कोही नयाँ आयो र बाबाले स्वदर्शन चक्रधारी बच्चा भनेर उसको महिमा गर्नुभयो भने यो कुरा बुझ्न सक्दैन। उसले त आफूलाई बच्चा नै सम्झ्दैन। यी बाबा पनि गुप्त छन् भने ज्ञान पनि गुप्त छ, वर्सा पनि गुप्त छ। नयाँ कसैले सुनेमा अलमलिन्छन्, त्यसैले ७ दिनको भट्ठीमा बसाइन्छ। यो जुन ७ दिनसम्म भागवत वा रामायण चलाउँछन्, वास्तवमा यो यस समयमा ७ दिनको लागि भट्ठीमा राखिन्छ जसले गर्दा बुद्धिमा भएको मैला निस्कन सकोस् र बाबासँग बुद्धियोग लागोस्। यहाँ त सबै रोगी छन्। सत्ययुगमा यी रोगहरू हुँदैनन्। यो आधा कल्पको रोग हो, ५ विकारको रोग धेरै ठूलो छ। त्यहाँ त देही-अभिमानि रहन्छन्, थाहा हुन्छ- मै आत्माको एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छु। पहिला नै साक्षात्कार हुन्छ। कहिल्यै अकालमा मृत्यु हुँदैन। तिमीले कालमाथि विजय पाउँछौ। काल-काल महाकाल भन्छन्। महाकालको पनि मन्दिर हुन्छ। सिक्खहरूको फेरि अकालतख्त छ। वास्तवमा अकालतख्त यो भृकुटी हो, जहाँ आत्मा विराजमान हुन्छ। सबै आत्माहरू यस अकालतख्तमा बसेका छन्। बाबा बसेर यो सम्झाउनु हुन्छ। बाबाको आफ्नो तख्त त छैन। उहाँले आएर यिनको यो तख्त लिनुहुन्छ। यस तख्तमा बसेर तिमी बच्चाहरूलाई ताउसी तख्त नशीन (मयूर आसनधारी) बनाउनु हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ- त्यो ताउसी तख्त कस्तो हुन्छ जसमा लक्ष्मी-नारायण विराजमान हुन्छन्। ताउसी तख्तको गायन छ नि।

विचार गर्नु छ, उहाँलाई भोलानाथ भगवान किन भनिन्छ? भोलानाथ भगवान भन्नाले बुद्धि माथितिर जान्छ। साधु-सन्त आदिले उहाँलाई याद गर भनी औंलाले इशारा पनि यसरी दिन्छन् नि। यथार्थ रीतिले त कसैले पनि चिनेका छैनन्। अहिले पतित-पावन बाबा सम्मुख आएर भन्नुहुन्छ- मलाई याद गरौं भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छन्। ग्यारेन्टी छ। गीतामा पनि लेखिएको छ तर तिमीले गीताको एउटा उपमा दियो भने उनीहरूले १० वटा दिन्छन्, त्यसैले आवश्यकता छैन। जसले शास्त्र आदि पढेका छन् उनीहरूले सम्झन्छन् हामी लड्न सक्छौं। तिमी बच्चाहरू जसले यी शास्त्र आदिलाई जान्दैन जान्दैनौ, तिमीले तिनको कहिल्यै नाम पनि लिनु हुँदैन। केवल भन,

भगवानले भन्नुहुन्छ- म आफ्नो पितालाई याद गर, उहाँलाई नै पतित-पावन भनिन्छ। गाउँछन् पनि, पतित-पावन सीताराम... संन्यासीहरूले पनि यो धुन लगाइरहन्छन्। यस्ता मत-मतान्तर त धेरै छन् नि। यो गीत कति सुन्दर छ, ड्रामा प्लान अनुसार कल्प-कल्प यस्ता गीत बन्छन्, मानौं तिमी बच्चाहरूको लागि नै बनाइएका हुन्। यस्ता-यस्ता राम्रा-राम्रा गीत छन्। जस्तै- नयनहीन को राह दिखाओ प्रभु। प्रभु कुनै कृष्णलाई कहाँ भनिएको हो र। प्रभु वा ईश्वर निराकारलाई नै भनिन्छ। यहाँ तिमीले भन्छौ- बाबा, परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। हन त उहाँ पनि आत्मा नै हुनुहुन्छ नि। भक्तिमार्गमा अतिमा गएका छन्। यहाँ त बिल्कल सरल कुरा छ। अल्फ र बै। अल्फ अल्लाह, बे बादेशाही- यति सरल कुरा छ। बाबालाई याद गर्यौ भने तिमी स्वर्गको मालिक बन्छौ। वास्तवमा यी लक्ष्मी-नारायण स्वर्गका मालिक, सम्पूर्ण निर्विकारी थिए। त्यसैले बाबालाई याद गर्नाले नै तिमी यस्तो सम्पूर्ण बन्छौ। जति जसले याद गर्छ र सेवा गर्छ त्यति नै उसले उच्च पद पाउँछ। यो कुरा बुद्धिमा पनि आउँछ, स्कुलका विद्यार्थीले मैले कम पढ्छु भन्ने किन बुझ्दैनन् र! जसले पूरा अटेन्शन दिदैनन् तिनीहरू पछाडि बसिरहन्छन्, त्यसैले अवश्य फेल हुन्छन्।

आफूले आफूलाई रिफ्रेस बनाउनको लागि ज्ञानका जुन राम्रा-राम्रा गीत बनेका छन्, तिनीहरूलाई सुनाउनु पर्छ। यस्ता-यस्ता गीतहरू आफ्नो घरमा राख्नुपर्छ। अरूलाई यसबाट सम्झाउन पनि सक्छौ। फेरि कसरी मायाको छायाँ पर्छ। शास्त्रहरूमा त यी कुरा छैनन्- कल्पको आयु ५ हजार वर्ष हो। ब्रह्माको दिन र ब्रह्माको रात आधा-आधा हुन्छ। यो गीत पनि कसैले त बनाउन लगाएको हुनुपर्छ। बाबा बुद्धिमानहरूका पनि बुद्धि हुनुहुन्छ, त्यसैले कसैको बुद्धिमा आयो जुन बसेर बनायो। यी गीत आदिमा पनि कति ध्यानमा जान्थे। एक दिन आउने छ, यी गीत गाउनेहरू पनि तिमी पासमा आउने छन्। बाबाको महिमामा यस्ता गीत गाउने छन् जसले घायल पार्ने छ। यस्ता-यस्ता आउने छन्। लयमा पनि भर पर्छ। गायन विद्याको पनि धेरै नाम छ। अहिले त यस्तो कोही छैन। केवल एउटा गीत बनाइएको थियो- कितना मीठा कितना प्यारा... बाबा धेरै मीठा धेरै प्यारा हुनुहुन्छ, त्यसैले त सबैले उहाँलाई याद गर्छन्। यस्तो होइन, देवताहरूले उहाँलाई याद गर्छन्। चित्रहरूमा रामको अगाडि पनि शिवलाई देखाएका छन्, रामले पूजा गरिरहेका छन्। यो गलत हो। देवताहरूले कसैलाई कहाँ याद गर्छन् र। याद त मनुष्यले गर्छन्। तिमी पनि अहिले मनुष्य हो फेरि देवता बन्छौ। मनुष्य र देवतामा रात-दिनको फरक छ। तिनै देवताहरू फेरि मनुष्य बन्छन्। कसरी चक्र घुमिरहन्छ, कसैलाई पनि थाहा छैन। तिमीलाई अहिले थाहा भएको छ- हामी वास्तवमा देवता बन्छौं। अहिले हामी ब्राह्मण हौं, नयाँ दुनियाँमा देवता कहलाउने छौं। अहिले तिमीलाई आश्चर्य लाग्छ। यी ब्रह्मा स्वयं नै जो यस जन्ममा पहिला पुजारी थिए, श्री नारायणको महिमा गाउँथे, नारायणसँग धेरै प्रेम थियो। अहिले अचम्म मान्छन्, फेरि म उही बनिरहेको छु। त्यसैले कति खुसीको पारा चढ्नुपर्छ। तिमी हौ अज्ञात योद्धा, अहिंसक। साच्चि नै तिमी डबल अहिंसक हौ। न काम कटारी न त्यो लडाईं। काम अलग हो, क्रोध अलग चीज हो। तिमी हौ डबल अहिंसक। अहिंसक सेना। सेना अक्षरबाट उनीहरूले फेरि सेना नै देखाएका छन्। महाभारत लडाईंमा पुरुषको नाम देखाएका छन्। नारी छैनन्। वास्तवमा तिमी हौ शिव शक्तिहरू। धेरै संख्या तिमी भएको कारणले शिव शक्ति सेना भनिन्छ। यी कुरा बाबाले नै बसेर सम्झाउनु हुन्छ।

अहिले तिमी बच्चाहरूले नवयुगलाई याद गर्छौ। दुनियाँमा कसैलाई पनि नवयुगको बारेमा थाहा छैन। उनीहरूले त सम्झन्छन् नवयुग ४० हजार वर्षपछि आउने छ। सत्ययुग नवयुग हो, यो त स्पष्ट छ। त्यसैले बाबाले राय दिनुहुन्छ- यस्ता-यस्ता राम्रा गीतहरू सुनेर पनि रिफ्रेस हुन्छौ र अरूलाई पनि सम्झाउन सक्छौ। यी सबै युक्तिहरू हुन्। यिनको अर्थ पनि केवल तिमीले नै बुझ्न सक्छौ। आफूलाई ताजा बनाउनको लागि धेरै राम्रा-राम्रा गीतहरू छन्। यी गीतहरूले धेरै मदत गर्छन्। अर्थ लगायौ भने मुख पनि खुल्छ र खुसी पनि हुन्छ। बाँकी जसले धेरै धारणा गर्न सक्दैनन् उनीहरूको लागि बाबा भन्नुहुन्छ- घरमा बसेर बाबालाई याद गरिराख। गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा केवल यो मन्त्र याद राख- बाबालाई याद गर र पवित्र बन। पहिला पुरुषहरूले पत्नीलाई भन्दथे- भगवानलाई त घरमा पनि याद गर्न सक्छौ, फेरि मन्दिर आदिमा भड्किने के आवश्यकता छ? म तिमीलाई मूर्ति दिन्छु, यहाँ बसेर याद गर, धक्का खान किन जान्छौ? यसरी धेरै मानिसहरूले स्त्रीहरूलाई जान दिदैनथे। कुरा त एउटै हो, पूजा गर्नु र याद गर्नु। एकपल्ट देखेपछि त त्यसै पनि याद गर्न सक्छौ। कृष्णको चित्र त सामान्य छ- मयूर मुकुटधारी। तिमी बच्चाहरूले साक्षात्कार गरेका छौ- कसरी त्यहाँ जन्म हुन्छ, त्यो पनि साक्षात्कार गरेका छौ, तर के तिमीले त्यसको फोटो निकाल्न सक्छौ? हुबहु कसैले पनि निकाल्न सक्दैन। दिव्य दृष्टिले केवल देख्न मात्र सक्छौ, बनाउन सक्दैनौ। हो, देखेर वर्णन गर्न सक्छौ, बाँकी त्यो पेन्ट आदि गर्न सक्दैनौ। जतिसुकै होसियार

पेन्टर भए पनि, साक्षात्कार भए पनि एक्युरेट चित्र निकाल्न सक्दैन। त्यसैले बाबाले सम्झाउनु भएको छ— कसैसँग बढी विवाद गर्नु छैन। भन, तपाईंलाई केवल पावन बन्नसँग काम छ। शान्ति चाहनु हुन्छ भने बाबालाई याद गर्नुहोस् र पवित्र बन्नहोस्। पवित्र आत्मा यहाँ रहन सक्दैन। ऊ फर्केर गइहाल्छ। आत्माहरूलाई पावन बनाउने शक्ति एक बाबामा नै छ, अरु कसैले पावन बनाउन सक्दैन। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— यो सारा स्टेज हो, यसमा नाटक हुन्छ। यस समयमा सारा स्टेजमा रावणको राज्य छ। सारा समुद्रमा सृष्टि खडा छ। यो बेहदको टापू हो। तिनीहरू हुन् हदका। यो हो बेहदको कुरा। जसमा आधा कल्प दैवी राज्य, आधा कल्प आसुरी राज्य हुन्छ। हुन त खण्डहरू अलग-अलग छन्, तर यो सारा हो बेहदको कुरा। तिमीलाई थाहा छ— हामी जमुना नदीको मीठो पानीको किनारमा नै हुने छौं। समुद्र आदिमा जाने आवश्यकता हुँदैन। यो जुन द्वारिका भन्छन्, त्यो कुनै समुद्रको बिचमा हुँदैन। द्वारिका कुनै अर्को चीज होइन। तिमी बच्चाहरूले सबै साक्षात्कार गरेका छौं। सुरुमा यो सन्देशी र गुल्जारले धेरै साक्षात्कार गर्थे। यिनीहरूले सन्देशीको धेरै पार्ट खेलेका छन् किनकि भट्टोमा बच्चाहरूलाई बहलाउनु थियो। त्यसैले साक्षात्कारबाट धेरै बहलाइन्थ्यो। बाबा भन्नुहुन्छ— फेरि पछि गएर धेरै बहलाइन्छ। त्यो पार्ट फेरि छुट्टै हुन्छ। गीत पनि छ नि— हमने जो देखा सो तुमने नहीं देखा। तिमीले छिटै छिटै साक्षात्कार गरिरहने छौं। जसरी परीक्षाको दिन नजिक आउँदा थाहा हुन्छ म कति नम्बरले पास हुन्छु? तिम्रो पनि यो पढाइ हो। अहिले मानौं तिमी ज्ञानस्वरूप भएर बसेका छौं। सबै सम्पूर्ण त हुँदैनन्। स्कूलमा सदैव नम्बरवार हुन्छन्। यो पनि ज्ञान हो— मूलवतन, सूक्ष्मवतन, तीनै लोकको तिमीलाई ज्ञान छ। यस सृष्टिको चक्रलाई तिमीले जानेका छौं, यो घुमिरहन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यस्तो तिमीलाई जुन ज्ञान दिइएको छ, यो अरु कसैले सम्झाउन सक्दैन। तिमीमाथि छ बेहदको दशा। कसैमाथि बृहस्पतिको दशा, कसैमाथि त राहुको दशा छ त्यसैले गएर चण्डाल बन्छन्। यो हो बेहदको दशा, त्यो हो हदको दशा। बेहदका बाबाले बेहदको कुरा सुनाउनु हुन्छ, बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई कति खुसी हुनुपर्छ। तिमीले अनेक पटक बादशाही लिएका छौं र गुमाएका छौं, यो त बिल्कुलै पक्का कुरा हो। नथिंग न्यू, तब तिमी सदा हर्षित रहन सक्छौं। नत्र मायाले अत्याउँछ।

तिमीहरू सबै प्रियतमा हौं एक प्रियतमका। सबै प्रियतमाहरूले उहाँ एक प्रियतमलाई नै याद गर्छन्। उहाँ आएर सबैलाई सुख दिनुहुन्छ। आधाकल्प उहाँलाई याद गरेका छौं अब उहाँ मिल्नु भएको छ त्यसैले कति खुसी हुनुपर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सदैव हर्षित रहनको लागि नथिंग न्यू को पाठ पक्का गर्नु छ। बेहदका बाबाले हामीलाई बेहदको बादशाही दिइरहनु भएको छ— यस खुसीमा रहनु छ।

२) ज्ञानका राम्रा-राम्रा गीत सुनेर स्वयंलाई रिफ्रेश बनाउनु छ। तिनीहरूको अर्थ निकालेर अरूलाई सुनाउनु छ।

वरदान:- अनेक प्रकारको प्रवृत्तिबाट निवृत्त हुने नष्टोमो ह स्मृति स्वरूप भव स्व को प्रवृत्ति, दैवी परिवारको प्रवृत्ति, सेवाको प्रवृत्ति, हदको प्राप्तिहरूको प्रवृत्ति— यी सबैबाट नष्टोमोह अर्थात् अलग हुनको लागि बापदादाको स्नेह रूपलाई सामुन्ने राखेर स्मृति स्वरूप बन। स्मृति स्वरूप बन्नाले नष्टोमोह स्वतः बन्छौं। प्रवृत्तिमा निवृत्त हुनु अर्थात् मैपनलाई समाप्त गरेर नष्टोमोह बन्न। यस्तो नष्टोमोह बन्ने बच्चाहरू धेरै समयको पुरुषार्थबाट धेरै समयको प्रारब्धको प्राप्तिको अधिकारी बन्छन्।

स्लोगन:- कमल फूल समान न्यारा रह्यौं भने प्रभुको प्यार मिलिरहन्छ।